

Euroopa Liidu Teataja

C 311 E

49. aastakäik

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

19. detsember 2006

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
	I <i>Teave</i>	
	Nõukogu	
2006/C 311 E/01	Nõukogu ühine seisukoht (EÜ) nr 32/2006, 23. november 2006, vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklile 251, eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad	1
2006/C 311 E/02	Nõukogu ühine seisukoht (EÜ) nr 33/2006, 23. november 2006, vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklile 251, eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv üleujutusriski hindamise ja maandamise kohta	10
2006/C 311 E/03	Nõukogu ühine seisukoht (EÜ) nr 34/2006, 4. detsember 2006, vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklile 251, eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega kehtestatakse eeskirjad kinnispakkides olevate toodete nimikoguste kohta, tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 75/106/EMÜ ja 80/232/EMÜ ning muudetakse nõukogu direktiivi 76/211/EMÜ	21

I

(Teave)

NÕUKOGU

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 32/2006,

23. november 2006,

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EÜ) nr .../2006, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioosete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 311 E/01)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 152 lõike 4 punkti b,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioosete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad ⁽³⁾ eesmärk on kehtestada ühenduses ühtne õiguslik raamistik transmissiivsetele spongioosetele entsefalopaatiatele (TSEle).

⁽¹⁾ ELT C 234, 22.9.2005, lk 26.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. mai 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata), nõukogu 23. november 2006 ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi ... seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1041/2006 (ELT L 187, 8.7.2006, lk 10).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 932/2005 (millega muudetakse määrust (EÜ) nr 999/2001 millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioosete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad ülemineku-meetmete kohaldamisaja pikendamise osas) ⁽⁴⁾ pikendati määruses (EÜ) nr 999/2001 sätestatud ülemineku-meetmete kohaldamisajaga hiljemalt kuni 1. juulini 2007.

(3) Rahvusvahelise Episootiaameti korralisel istungjärgul 2003. aasta mais võeti vastu otsus lihtsustada kehtivaid rahvusvahelisi kriteeriume riikide liigitamiseks vastavalt nende veiste spongioosse entsefalopaatia (BSE) riskile. Ettepanek võeti vastu korralisel istungjärgul 2005. aasta mais. Määruse (EÜ) nr 999/2001 artikleid tuleks kohandada nii, et neis kajastuks uus rahvusvaheliselt kokku lepitud kategooriatesse jaotamise süsteem.

(4) Proovivõttu ja analüüsi puudutavad uued arengud nõuavad üldiste muudatuste tegemist määruse (EÜ) nr 999/2001 X lisas. Seetõttu on vajalik teha teatud tehnilisi muudatusi määruse (EÜ) nr 999/2001 praeguses mõistes "kiirtestid", et lihtsustada hiljem kõnealuse lisa ülesehituse muutmist.

(5) Ühenduse õigusaktide selguse huvides on asjakohane selgitada, et mõistet "lihamass", mis on sätestatud muudes toidu ohutust käsitlevates ühenduse õigusaktides, tuleks määruses (EÜ) nr 999/2001 kohaldada seoses TSE likvideerimise meetmetega.

⁽⁴⁾ ELT L 163, 23.6.2005, lk 1.

- (6) Määrus (EÜ) nr 999/2001 kehtestab BSE ja skreipi seireprogrammi. Juhtiv teaduskomitee soovitas oma 6.–7. märtsi 2003. aasta arvamuses kehtestada sarvloomade TSE seireprogramm. Seetõttu tuleks laiendada kõnealuses määruses sätestatud seiresüsteemi teistele TSEdele koos võimalusega võtta vastu täiendavaid meetmeid kõnealuse süsteemi hilisemaks rakendamiseks.
- (7) Ühtlustatud aretusprogramm lammaste TSEde resistentsuse selekteerimiseks kehtestati üleminekumeetmena komisjoni 13. veebruari 2003. aasta otsusega 2003/100/EÜ (millega kehtestatakse miinimumnõuded aretusprogrammide kehtestamiseks, et saavutada lammaste resistentsus transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate suhtes) ⁽¹⁾. Kõnealuse programmi jaoks alalise õigusliku aluse kehtestamiseks ja selleks, et selliseid programme oleks võimalik muuta, et võtta arvesse teadusuuringute hinnatud tulemusi ja nende rakendamise üldisi tagajärgi, tuleks muuta määrust (EÜ) nr 999/2001.
- (8) Määrus (EÜ) nr 999/2001 keelab teatavate töödeldud loomsete valkude söötmise teatavatele loomadele koos võimalusega sätestada erandeid. Uued arengud loomade söötmise keelu osas võivad nõuda kõnealuse määruse IV lisa muutmist. On vaja teha teatavaid tehnilisi muudatusi vastava artikli olemasolevas sõnastuses, selleks et lihtsustada hiljem kõnealuse lisa ülesehituse muutmist.
- (9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 1774/2002 (milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad) ⁽²⁾ kehtestatakse eeskirjad määratletud riskiteguriga materjali ja TSEdega nakatunud loomade kõrvaldamiseks. Nüüd on vastu võetud ka eeskirjad loomsete saaduste veoks läbi ühenduse. Ühenduse õigusaktide järjepidevuse tagamiseks tuleks määruses (EÜ) nr 999/2001 sisalduvad olemasolevad eeskirjad selliste materjalide ja loomade kõrvaldamise kohta asendada viitega määrusele (EÜ) nr 1774/2002 ning viide veoeskirjadele määruses (EÜ) nr 999/2001 tuleks välja jätta.
- (10) Määratletud riskiteguriga materjali käsitlevad uued arengud nõuavad ka üldisi muudatusi määruse (EÜ) nr 999/2001 V lisas. On vaja teha teatavaid tehnilisi muudatusi kõnealuse määruse vastavate sätete olemasolevas sõnastuses, et lihtsustada hiljem kõnealuse lisa ülesehituse muutmist.
- (11) Kuigi uimastamine koljuõõnde süstitud gaasiga ei ole ühenduses lubatud, võib gaasi süstimine toimuda ka pärast uimastamist. Seetõttu on vaja määruse (EÜ) nr 999/2001 praegused tapmismeetodeid käsitlevad sätted läbi vaadata eesmärgiga keelata uimastamisjärgne gaasi süstimine koljuõõnde.
- (12) Komisjoni määrus (EÜ) nr 1915/2003, 30. oktoober 2003, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 VII, VIII ja IX lisa lammaste ja kitsede importimise ja nendega kauplemise ning veiste, lammaste ja kitsede transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate kinnitamisele järgnevate meetmete osa ⁽³⁾ kehtestatakse uued sätted lammaste ja kitsede skreipi likvideerimise kohta. Vastavalt sellele on vaja keelata lammaste ja kitsede liikumine väljapoole põllumajandusettevõtteid, kus ametlikult kahtlustatakse skreipi esinemist.
- (13) Arenevate teaduslike teadmiste alusel peaks määrus (EÜ) nr 999/2001 võimaldama veiste, lammaste ja kitsede, nende sperma, embrüote ja munarakkude turuleviimist ja eksportimist käsitlevate eeskirjade reguleerimisala laiendamist teistele liikidele.
- (14) Juhtiva teaduskomitee 26. juuni 1998. aasta aramus osutab, et kaltsiumdivesinikfosfaadi tootmiseks vajaliku toormaterjali hankimisel tuleb järgida teatud piiranguid. Vastavalt sellele tuleks jätta kaltsiumdivesinikfosfaat välja toodete loetelust, millele määruse (EÜ) nr 999/2001 kohaselt ei laiene turuleviimise piirangud. Piimale ja piimatoodetele kohaldatavate piirangute puudumist tuleks selgitada.
- (15) Arenevate teaduslike teadmiste ja riski klassifikatsiooni alusel ning hoolimata võimalusest vastu võtta kaitsemeetmed peaks määrus (EÜ) nr 999/2001 lubama komiteemenetluse kohaselt vastu võtta konkreetsemaid nõudeid kontrolli all hoitava või määratlemata TSE riskiga liikmesriikidest või kolmandatest riikidest pärinevate loomsete saaduste turuleviimise ja ekspordi kohta.
- (16) Määruse (EÜ) nr 999/2001 rakendusmeetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 41.

⁽²⁾ EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 208/2006 (ELT L 36, 8.2.2006, lk 25).

⁽³⁾ ELT L 283, 31.10.2003, lk 29.

⁽⁴⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

(17) Eelkõige tuleks komisjonile anda volitused võtta vastu otsuseid, millega kiidetakse heaks kiirtestid, kohandatakse loomade vanust, kehtestatakse lubatud tase, lubatakse noormäletsejalistele kaladelt saadud valkude söötmist ning laiendatakse teatavaid sätteid teistele loomaliikidele; kehtestada eeskirjad, millega nähakse ette määratletud riskiteguriga materjali kõrvaldamise ja hävitamisega seotud erandid; kehtestada kriteeriumid riigi epidemiooloogilise olukorra paranemise tõestamiseks ja kriteeriumid teatavate piirangute ja tootmisprotsesside suhtes erandite tegemiseks. Kuna tegemist on üldmeetmetega, mille eesmärk on määruse (EÜ) nr 999/2001 vähemoluliste sätete muutmine ja/või selle määruse täiendamine uute vähemoluliste sätete lisamisega, tuleks need meetmed võtta vastu vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivkomitee menetlusele.

(18) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 999/2001 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 999/2001 muudetakse järgmiselt.

1) Lisatakse järgmine põhjendus:

“8a) Tuleks lubada teatavate mittemäletsejalistelt pärit töödeldud loomsete valkude söötmine mittemäletsejalistele, arvestades liigisese ringlussevõtu keeldu, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 1774/2002 (milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad) (*) ning kontrolli puudutavaid aspekte, mis on eriti seotud teatud liikidele omaste töödeldud loomsete valkude eristamisega, nagu on sätestatud komisjoni poolt 15. juulil 2005. aastal vastu võetud teatise TSE suuniste kohta.

(*) EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 208/2006 (ELT L 36, 8.2.2006, lk 25).”

2) Lisatakse järgmised põhjendused:

“11a) Oma 28. oktoobri 2004. aasta resolutsioonis (**) väljendas Euroopa Parlament muret mäletsejalistele loomsete valkude söötamise üle, kuna need ei ole täiskasvanud kariloomade loomuliku toidu osa. BSE ning suu- ja sõrataudi kriisi künnisel on nõustatud üha enam sellega, et parim moodus

inimeste ja loomade tervise kaitsmiseks on pidada ja sööta loomi viisil, mis võtab arvesse iga liigi eripära. Ettevaatuspõhimõtte kohaselt ning kooskõlas mäletsejaliste loomuliku toiduvaliku ja elutingimustega on seepärast vajalik säilitada keeld sööta mäletsejalistele loomseid valke kujul, mis ei ole tavaliselt nende loomuliku toiduvaliku osa.

11b) Lihamass saadakse liha kontidelt eemaldamisel nii, et lihaskiu struktuur hävib või muundub. Lihamass võib sisaldada kondi- ja luuümbrise tükke. Seega ei ole lihmass võrreldav tavalise lihaga. Järelikult tuleks selle kasutamine inimeste jaoks üle vaadata.

(**) ELT C 174 E, 14.7.2005, lk 178.”

3) Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt l asendatakse järgmisega:

“l) *kiirtestid* — X lisas loetletud söelumismeetodid, mille tulemused selguvad 24 tunniga;”

b) lisatakse järgmised punktid:

“n) *lihmass ehk MSM* — toode, mis on saadud liha eraldamisel lihaga kaetud kontidelt pärast konditustamist, kasutades mehaanilisi vahendeid, mille tulemuseks on lihaskiu struktuuri hävimine või muundumine;

o) *passiivne järelevalve* — teavitamine kõikidest TSE kahtlusega loomadest, ja selliste loomade laboratoorsed uuringud, juhul kui TSEd ei ole võimalik välistada kliiniliste uuringute abil;

p) *aktiivne järelevalve* — selliste loomade uurimine, kelle kohta ei ole teatatud TSE taudikahtlusest (nt hädatapmisele kuuluvad loomad, tapaeelsel kontrollil haigustunnustega loomad, surnud loomad, terved tapaloomad ja TSE juhtumi tõttu praagitud loomad), eelkõige selleks, et määrata kindlaks TSE areng ja levimus riigis või selle piirkonnas.”

4) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Liikmesriikide või kolmandate riikide või nende piirkondade (edaspidi “riigid või piirkonnad”) BSE staatus määratakse kindlaks liigitamisega ühte järgmisest kolmest kategooriast:

— ebaoluline BSE risk vastavalt II lisa määratlusele,

— kontrollitud BSE risk vastavalt II lisa määratlusele,

— määramata BSE risk vastavalt II lisa määratlusele.

Riikide või piirkondade BSE staatust võib määrata ainult II lisa A peatükis sätestatud kriteeriumide alusel. Need kriteeriumid hõlmavad riskianalüüsi tulemust, mis on saadud kõigi võimalike tegurite põhjal veiste spongioosse entsefalopaatia avaldumiseks vastavalt II lisa B peatüki määratlusele, ja nende arengut aja jooksul ning aktiivse ja passiivse järelevalve kõikehõlmavaid meetmeid, milles võetakse arvesse riigi või piirkonna riskikategooriat.

Liikmesriigid ja kolmandad riigid, kes soovivad jääda nende kolmandate riikide nimekirja, kes on kiidetud heaks ühendusse elusloomade või käesolevas määruses käsitletud toodete eksportimiseks, esitavad komisjonile oma BSE staatuse määramiseks taotluse koos asjaomase teabega II lisa A peatükis määratletud kriteeriumide kohta ning II lisa B peatükis määratletud võimalike riskitegurite kohta ning nende kujunemise kohta aja jooksul.”;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

“4. Liikmesriigid ja kolmandad riigid, mis ei ole kooskõlas lõike 1 kolmanda lõiguga esitanud taotlust oma territooriumilt elusloomade ja loomsete saaduste lähetamiseks, täidavad määramata BSE riskiga riikidele kohaldatavaid impordinõudeid, kuni nad on esitanud sellise taotluse ja lõplik otsus nende BSE staatuse kohta on vastu võetud.”

5) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Iga liikmesriik viib igal aastal vastavalt III lisale läbi TSEde seireprogrammi, mis põhineb aktiivsel ja passiivsel järelevalvel. Programm hõlmab ka kiirtestide abil läbiviidavat sõelumismenetlust, kui selline menetlus on asjaomase loomaliigi osas kättesaadav.

Kiirtestid kiidetakse sel eesmärgil heaks artikli 24 lõikes 3 osutatud korras ning kantakse X lisa loetellu.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

“1a. Lõikes 1 osutatud iga-aastane seireprogramm hõlmab minimaalselt järgmiseid alampopulatsioone:

a) kõik üle 24 kuu vanused veised, kes on saadetud hädatapmisele või kelle puhul on tapaeelsetel kontrollidel täheldatud haigustunnuseid,

b) kõik üle 30 kuu vanused veised, kes on tapetud tavatingimustel inimtoiduks,

c) kõik üle 24 kuu vanused veised, keda ei ole tapetud inimtoiduks, vaid kes on surnud või hukatud põllumajandusettevõttes, transpordi ajal või tapamajas (surnud loomad).

Liikmesriigid võivad otsustada teha punkti c sätestet erandeid kõrvalistel madala loomkoormusega aladel, kus surnud loomade kogumist ei ole korraldatud. Seda võimalust kasutavad liikmesriigid teavitavad komisjoni ja esitavad asjaomaste alade nimekirja koos erandite põhjendustega. Erandid ei hõlma rohkem kui 10 % veiste populatsioonist liikmesriigis.

1b. Pärast konsulteerimist vastava teaduskomiteega võib teaduse arengut arvestades ja artikli 24 lõikes 3 osutatud korras kohandada lõike 1 a punktides a ja c kehtestatud vanust.

Liikmesriigi taotlusel, kes suudab tõendada riigi epidemioloogilise olukorra paranemist kindlate kriteeriumide alusel, mis kehtestatakse artikli 24 lõikes 3 osutatud korras, võidakse selle konkreetse liikmesriigi igaaastased seireprogrammid uuesti läbi vaadata.

Asjaomane liikmesriik peab tõendama oma suutlikkust määrata võetud meetmete tõhusust ning tagama põhjalikule riskianalüüsile tuginedes inimeste ja loomade tervise kaitse. Liikmesriik peab eelkõige tõendama:

a) selgesti vähenevat või püsivalt madalat BSE levimust ajakohastele uurimistulemustele tuginedes;

b) et ta on rakendanud ja jõustanud vähemalt kuue aasta jooksul täies mahus BSE kontrollikavad (ühenduse õigusaktid elusloomade jälgitavuse ja tuvastamise kohta ning BSE järelevalve kohta);

c) et ta on rakendanud ja jõustanud vähemalt kuue aasta jooksul ühenduse õigusaktid põllumajandusloomade täieliku söödakeelu kohta.”;

c) lisatakse järgmine lõige:

“5. Käesoleva artikli rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 24 lõikes 2 osutatud korras.”;

6) Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 6a

Aretusprogrammid

1. Liikmesriigid võivad kehtestada aretusprogrammid oma lambapopulatsioonide TSEde resistentsuse selekteerimiseks. Kõnealused programmid peavad hõlmama raamistikku teatavate karjade TSE suhtes resistentseks tunnistamiseks ja neid võib laiendada ka teistele loomaliikidele teadusliku tõendusmaterjali alusel, mis kinnitab kõnealuste liikide teatavate genotüüpide resistentsust TSE suhtes.

2. Lõikes 1 sätestatud programmide erieeskirjad võetakse vastu artikli 24 lõikes 2 osutatud korras.

3. Liikmesriigid, kes kehtestavad aretusprogrammid, esitavad komisjonile regulaarselt aruandeid, et programme oleks võimalik teaduslikult hinnata, eelkõige nende mõju TSEde esinemissagedusele, aga samuti geneetilisele mitmekesisusele ja varieerivusele ning vanade, haruldaste või vastava piirkonnaga hästi kohanenud lambatõugude säilimisele. Aretusprogrammide teaduslikke tulemusi ja üldisi tagajärgi hinnatakse korrapäraselt ning vajaduse korral neid programme vastavalt muudetakse.”

7) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 kuni 4 asendatakse järgmisega:

“1. Loomadelt saadud valkude söötmine mäletsejalistele on keelatud.

2. Kooskõlas IV lisaga laiendatakse lõikes 1 sätestatud keeldu muudele loomadele kui mäletsejalistele ning seda piiratakse selles osas, mis puudutab nende loomade söötmist loomsete saadustega.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse ilma, et see piiraks kõnealustes lõigetega hõlmatud keelu suhtes kehtestatud eranditele osutavas IV lisas sätestatu kohaldamist.

Komisjon võib vastavalt artikli 24 lõikes 3 osutatud korrale ja tuginedes mäletsejalistest noorloomade tootmisvajaduste teaduslikule hindamisele ja vastavalt käesoleva artikli rakendamiseks vastu võetud käesoleva artikli lõikes 5 osutatud eeskirjadele ning pärast selle erandiga seotud kontrolli puudutavate aspektide hindamist, lubada noormäletsejalistele kaladelt saadud valkude söötmist.

4. Määratlemata BSE riskiga liikmesriikidel või nende piirkondadel ei lubata eksportida ega ladustada põllumajandusloomadele ettenähtud sööta, mis sisaldab imetajatelt saadud valke, või imetajatele (v.a. koerad, kassid ja karusloomad) ettenähtud sööta, mis sisaldab imetajatelt saadud töödeldud valke.

Määratlemata BSE riskiga kolmandatel riikidel või nende piirkondadel ei lubata ühendusse eksportida põllumajandusloomadele ettenähtud sööta, mis sisaldab imetajatelt saadud valke, või imetajatele (v.a. koerad, kassid ja karusloomad) ettenähtud sööta, mis sisaldab imetajatelt saadud töödeldud valke.

Liikmesriigi või kolmanda riigi taotlusel võidakse vastavalt artikli 24 lõikes 2 osutatud korrale ning järgides vastavalt artikli 24 lõikes 3 osutatud korrale kehtestata- vaid üksikasjalikke kriteeriume võtta vastu otsus teha käesoleva lõike piirangute suhtes üksikerandeid. Iga erandi puhul arvestatakse käesoleva artikli lõikes 3 toodud sätteid.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

“4a. Soodsa riskianalüüsi alusel, milles võetakse arvesse vähemalt nakkuse ulatust ja võimalikku allikat ning saadetise lõppsihtkohta, võidakse artikli 24 lõikes 3 osutatud korras võtta vastu otsus kehtestada söödas leiduvate, juhuslikust ja tehniliselt vältimatust saastumise- st põhjustatud loomsete valkude ebaoluliste koguste lubatud tase.”;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

“5. Käesoleva artikli rakenduseeskirjad, eelkõige rist- saastumise vältimise ning käesolevale artiklile vastavuse kontrollimiseks vajalikud proovivõtu- ja analüüsimetodite eeskirjad võetakse vastu artikli 24 lõikes 2 osutatud korras. Need eeskirjad põhinevad komisjoni arandel, mis käsitleb loomset päritolu sööda hankimist, töötlemist, kontrolli ja jälgitavust.”

8) Artiklis 8 asendatakse lõiked 1 kuni 5 järgmistega:

“1. Määratletud riskiteguriga materjal kõrvaldatakse ja hävitatakse kooskõlas käesoleva määruse V lisaga ja määrusega (EÜ) nr 1774/2002. Seda ei impordita ühendusse. V lisas osutatud määratletud riskiteguriga materjali loetelu hõlmab vähemalt üle 12 kuu vanuste veiste aju, seljaaju, silmi ja mandleid ning artikli 24 lõikes 3 osutatud korras määratud vanuse ületanud veiste selgroogu. Võttes arvesse artikli 5 lõike 1 esimeses lõigus kehtestatud erinevaid riskikategooriaid ning artikli 6 lõike 1a ja lõike 1b punkti b nõudeid, muudetakse vastavalt V lisa määratletud riskitegu- riga materjali loetelu.

2. Käesoleva artikli lõiget 1 ei kohaldata nendelt looma- delt pärit kudede suhtes, mis on artikli 24 lõikes 3 osutatud korras läbinud selleks eesmärgiks heakskiidetud alternatiivse testi, kui see test on loetletud X lisas ja seda kohaldatakse V lisas sätestatud tingimustel ning testi tule- mused on negatiivsed.

Liikmesriigid, mis lubavad vastavalt käesolevale lõikele kasutada kõnealust alternatiivset testi, teavitavad sellest teisi liikmesriike ja komisjoni.

3. Kontrolli all hoitava või määratlemata BSE riskiga liikmesriikides või nende piirkondades, ei tohi nende veiste, lammaste või kitsede puhul, mille liha on ette nähtud inim- või loomatoiduks, vigastada kesknärvisüsteemikudesid pärast uimastamist koljuõõnde viidava pika vardakujulise instrumendiga ega uimastamisega seoses koljuõõnde süstitud gaasiga.

4. V lisas esitatud vanusega seotud andmeid on võimalik kohandada. Sellised kohandused põhinevad viimastel teaduslikult tõestatud uurimistulemustel TSE esinemise statistilise tõenäosuse kohta ühenduse veiste, lammaste ja kitsede populatsiooni asjaomases vanuse- rühmas.

5. Vastavalt artikli 24 lõikes 3 osutatud korrale võib vastu võtta eeskirjad, mis näevad ette erandid käesoleva artikli lõigetest 1–4 seoses artikli 7 lõikes 1 sätestatud söötmise keelu tõhusa rakendamise kuupäevaga ning vajadusel kontrollitud BSE riskiga kolmandate riikide või nende piirkondade puhul seoses kuupäevaga, millest alates tuleb tõhusalt rakendada keeldu kasutada imetajatelt pärit valku mäletsejaliste söödas, selleks et piirata nõudeid kõrvaldada ja hävitada määratletud riskiteguriga materjal enne nimetatud kuupäeva asjaomastes riikides või piirkondades sündinud loomadega.”

9) Artiklis 9 asendatakse lõiked 1 ja 2 järgmisega:

“1. VI lisa loetletud loomsed saaduseid tootmisel kasutatakse artikli 24 lõikes 3 osutatud korras heakskiidetud tootmisprotsesse.

2. Kontrolli all hoitava või määratlemata BSE riskiga riikidest või piirkondadest pärit veiste, lammaste ja kitsede luid ei kasutata lihamassi tootmiseks. Enne 1. juulit 2008 esitavad liikmesriigid komisjonile aruande lihamassi kasutamise ja tootmismeetodi kohta oma territooriumil. See aruanne hõlmab avaldust selle kohta, kas liikmesriik kavatseb lihamassi tootmist jätkata.

Seejärel esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatise lihamassi edasise vajaduse ja kasutamise kohta ühenduses, sealhulgas tarbijatele suunatud teabepoliitika kohta.”

10) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. TSE taudikahtlusega looma jaoks kehtestatakse ametlik liikumispriirang kuni pädeva asutuse poolt läbi viidava kliinilise ja epidemioloogilise kontrolli tulemuste saamiseni või loom tapetakse ametliku järelevalve all laboratoorse uuringu läbiviimiseks.

Kui TSEsse nakatumist kahtlustatakse ametlikult mõne liikmesriigi põllumajandusettevõtte veise puhul, kehtestatakse kuni uuringutulemuste saamiseni kõnealuses ettevõttes kõikide veiste suhtes ametlik liikumispriirang. Kui TSEsse nakatumist kahtlustatakse ametlikult mõne liikmesriigi põllumajandusettevõtte lamba või kitse puhul, kehtestatakse kuni uuringutulemuste saamiseni kõnealuses ettevõttes kõikide lammaste ja kitsede suhtes ametlik liikumispriirang.

Kui on siiski tõendeid selle kohta, et põllumajandusettevõtte, kus loom asus TSE kahtluse tekkimise ajal, ei ole tõenäoliselt selline ettevõtte, kus loom võis nakatuda

TSEsse, võib pädev asutus otsustada, et ametlik liikumispriirang kehtestatakse ainult taudikahtlusega looma suhtes.

Vajaduse korral võib pädev asutus sõltuvalt olemasolevatest epidemioloogilistest andmetest otsustada, kas liikumispriirang kehtestatakse lisaks põllumajandusettevõttele, kus loom nakkuse sai, ka teistele põllumajandusettevõtetele.

Liikmesriigi võib vastavalt artikli 24 lõikes 2 osutatud korrale ja erandina käesolevas lõikes sätestatud ametlikest liikumispriirangutest vabastada kõnealuste piirangute kohaldamisest, kui kõnealune liikmesriik kohaldab samaväärset julgeolekut pakkuvaid meetmeid, tuginedes inimeste või loomade tervisele avalduda võiva võimaliku riski nõuetekohasele hindamisele.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Kõik taudikahtlusega looma kehaosad on negatiivse diagnoosi saamiseni ametliku kontrolli all või hävitatakse vastavalt määrusele (EÜ) nr 1774/2002.”

11) Artikli 13 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) esimese lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

“a) kõik looma kehaosad hävitatakse vastavalt määrusele (EÜ) nr 1774/2002, välja arvatud vastavalt käesoleva määruse III lisa B peatükile andmekogu jaoks säilitatav materjal.”;

b) esimese lõigu punkt c asendatakse järgmisega:

“c) kõik käesoleva lõike punktis b osutatud uurimise käigus kindlaksmääratud ja vastavalt käesoleva määruse VII lisa punktile 2 ohustatud loomad ja nende saadused tapetakse ja hävitatakse vastavalt määrusele (EÜ) nr 1774/2002.”;

c) esimese lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

“Liikmesriigi taotlusel ja soodsa riskianalüüsi alusel, milles võetakse eelkõige arvesse kontrollimeetmeid selles liikmesriigis, võidakse artikli 24 lõikes 2 osutatud korras vastu võtta otsus lubada käesolevas lõikes osutatud veiste kasutamist kuni nende tootliku elua lõpuni.”;

12) Artikli 15 lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Artikli 24 lõikes 3 osutatud korras võib lõigete 1 ja 2 sätteid laiendada teistele loomaliikidele.

4. Käesoleva artikli rakenduseeskirjad võib vastu võtta artikli 24 lõikes 2 osutatud korras.”;

13) Artiklit 16 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

“b) piim ja piimatooted, toornahad ning toornahast saadud želatiin ja kollageen.”;

b) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

“2. Loomsed saadused, mis on imporditud kontrollitud või määramata BSE riskiga kolmandast riigist, peavad olema saadud tervelt veistelt, lammastest ja kitsedest, kelle kesknärvisüsteemikudesid ei ole vigastatud või kelle koljuõõnde pole süstitud gaasi, nagu on osutatud artikli 8 lõikes 3.

3. Määratlemata BSE riskiga riigist või piirkonnast pärinevaid veistelt saadud materjale sisaldavaid loomseid toiduaineid ei viida turule, välja arvatud juhul, kui need on pärit loomadelt, kes:

a) on sündinud kaheksa aastat pärast mäletsejatele imetajatelt saadud loomse valgu söötmise keelu tõhusa jõustumise kuupäeva ja and

b) on sündinud, keda on kasvatatud ja kes on jäänud karjadesse, mis on olnud tõendatult BSE-vabad vähemalt seitse aastat.

Lisaks sellele ei saadeta mäletsejalistelt pärinevaid toiduaineid määratlemata BSE riskiga liikmesriigist või selle piirkonnast teise liikmesriiki ega impordita määratlemata BSE riskiga kolmandast riigist.

Seda keeldu ei kohaldata VIII lisa C peatükis loetletud loomset päritolu toodetele, mis vastavad VIII lisa C peatükis esitatud nõuetele.

Nende toodetega peab kaasas olema riikliku veterinaararsti väljastatud veterinaartõend, mis kinnitab, et tooted on toodetud kooskõlas käesoleva määrusega.”

14) Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 23a

Vastavalt artikli 24 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivkomitee menetlusele võetakse vastu järgmised meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, sealhulgas täiendades neid:

a) artikli 6 lõikes 1 ja artikli 8 lõikes 2 osutatud kiirtestide heakskiitmine,

b) artikli 6 lõikes 1b osutatud vanuse kohandamine,

c) artikli 6 lõikes 1b osutatud kriteeriumid riigi epidemiooloogilise olukorra paranemise tõendamiseks,

d) artikli 7 lõikes 3 osutatud otsus lubada noormäletsejalistele kaladelt saadud valkude söötmist,

e) artikli 7 lõikes 4 osutatud kriteeriumid piirangutest erandite tegemiseks,

f) artikli 7 lõikes 4a osutatud otsus kehtestada koguste lubatud tase,

g) artikli 8 lõikes 1 osutatud otsus vanuse kohta,

h) artikli 8 lõikes 5 osutatud eeskirjad, mis näevad ette erandid seoses määratletud riskiteguriga materjali kõrvaldamise ja hävitamisega,

i) artikli 9 lõikes 1 osutatud tootmisprotsessid,

j) artikli 15 lõikes 3 osutatud otsus laiendada teatavaid sätteid teistele loomaliikidele.”

15) Artikkel 24 asendatakse järgmisega:

*“Artikkel 24***Komiteed**

1. Komisjoni abistab toiduahela ja loomatervishoiu alaline komitee. Artiklit 6a puudutavates küsimustes konsulteerib komisjon siiski ka alalise zootehnikakomiteega.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse nimetatud otsuse artiklit 8.

Nimetatud otsuse artikli 5 lõikes 6 osutatud ajavahemik on kolm kuud ja käesoleva määruse artikli 4 lõikes 2 osutatud kaitsemeetmete puhul 15 päeva.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1-4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.”

16) Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 24a

Otsused, mis võetakse vastu vastavalt mõnele artiklis 24 osutatud menetlusele, põhinevad inimeste või loomade tervisele avalduda võiva võimaliku riskiga nõuetekohasel hindamisel ning olemasolevaid teaduslikke tõendeid arvesse võttes säilitavad — või teaduslikult õigustatud juhtudel — tõstavad ühenduses tagatud inimeste ja loomade tervise kaitse taset.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

...

Nõukogu nimel
eesistuja

...

NÕUKOGU PÕHJENDUSED

I. SISSEJUHATUS

1. Komisjon edastas 7. detsembril 2004 nõukogule ettepaneku Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 999/2001. Nimetatud ettepaneku aluseks on asutamislepingu artikkel 152.
2. Euroopa Parlament võttis arvamuse vastu esimesel lugemisel 17. mail 2006. Majandus- ja Sotsiaalkomitee esitas oma arvamuse 9. märtsil 2005.
3. Nõukogu võttis 23. novembril 2006 aastal vastu oma ühise seisukoha asutamislepingu artikli 251 kohaselt.

II. EESMÄRGID

Määruse ettepanekuga kavatsetakse käsitleda liikmesriikide jaoks probleemseid küsimusi, mis puudutavad eelkõige:

- riikide liigitamist vastavalt BSE riskile
- passiivse ja aktiivse järelevalve määramist
- ning eelkõige võimalust kohandada praegust seiresüsteemi vastavalt asjaomase liikmesriigi epidemioloogilise olukorra paranemisele.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

1. Üldine taust

Kõnealuse toimiku osas saavutati kokkulepe esimesel lugemisel 2006. aasta mais.

Mõlema institutsiooni juristid-lingvistid vaatasid määruse eelnõu läbi 19. septembril 2006 (PE-CONS 3618/06).

Vahepeal võttis nõukogu vastu otsuse 2006/512/EÜ, millega lisati uus menetlus, nimelt kontrolliga regulatiivkomitee menetlus, nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusesse 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (artikkel 5a).

Uut komiteemenetlust tuleb järgida selliste üldmeetmete vastuvõtmisel, mille eesmärgiks on EÜ asutamislepingu artikliga 251 sätestatud korras vastuvõetud põhiakti vähemoluliste sätete muutmine, sealhulgas mõningaid selliseid sätteid välja jättes või käesolevat määrust täiendades, lisades juurde uusi vähemolulisi sätteid.

2. Nõukogu tehtud kohandused

Määruses (EÜ) nr 999/2001 osutatakse alati regulatiivkomitee menetlusele, kui rakendusvolitused on antud komisjonile, ja seega tuleb määrust vajaduse korral kohandada uue kontrolliga regulatiivkomitee menetluse puhul.

Küsimuse kiireloomulisuse tõttu ⁽¹⁾ on oluline, et Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad kõnealuse määruse vastu 2006. aasta detsembris.

Komisjon kiitis heaks nõukogus kokku lepitud ühise seisukoha.

⁽¹⁾ Mitmed rakendusmeetmed on komisjoni tasandil blokeeritud.

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) NR 33/2006,**23. november 2006,****eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv 2006/.../EÜ üleujutusrisi hindamise ja maandamise kohta**

(2006/C 311 E/02)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Üleujutused võivad põhjustada inimeste hukkumist ja ümberasumist ja kahjustada keskkonda, tõsiselt ohustada majanduse arengut ning laostada ühenduse majandustegevust.
- (2) Üleujutus on loodusnähtus, mida ei saa vältida. Ent mõned inimtegevused ja kliimamuutused aitavad kaasa üleujutuste tõenäosuse ja negatiivsete mõjude suurenemisele.
- (3) Eelkõige inimeste tervisele ja elule, keskkonnale, kultuuripärandile, majandustegevusele ja infrastruktuurile üleujutuste tekitatud kahjulike tagajärgede riski vähendamine on teostatav ja soovitatav. Riskide vähendamise meetmed peaksid nende tõhususe tagamiseks siiski olema vesikondade ulatuses võimalikult põhjalikult kooskõlastatud.
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiviga 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik ⁽³⁾, on ette nähtud vesikondade majandamiskavade koostamine kõikide valglapiirkondade jaoks, saavutamaks head ökoloogilist ja keemilist seisundit, et aidata kaasa üleujutuste mõju leevendamisele. Siiski ei ole üleujutuste riski vähendamine nimetatud direktiivi peaeesmärk, samuti ei ole selles arvestatud kliimamuutustest tingitud üleujutuse riske tulevikus.

- (5) Komisjoni 12. juuli 2004. aasta teatistes Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele "Üleujutuste riskijuhtimine: üleujutuste ennetamine, kaitse ja leevendamine" esitatakse komisjoni analüüs ja lähenemine üleujutusrisi maandamisele ühenduse tasandil ja järeldatakse, et ühenduse tasandil kooskõlastatud tegevus loob lisaväärtust ja tagab parema kaitse üleujutuste eest.

- (6) Lisaks liikmesriikidevahelisele kooskõlastamisele on üleujutuste tõhusal ennetamisel ja leevendamisel vaja teha koostööd kolmandate riikidega. See on kooskõlas direktiiviga 2000/60/EÜ ja üleujutusrisi maandamise rahvusvaheliste põhimõtetega, nagu need töötati eelkõige välja ÜRO piiriüleste vooluveekogude ja rahvusvaheliste järvede kaitse ja kasutuse konventsiooni raames, mis on kiidetud heaks nõukogu otsusega 95/308/EÜ ⁽⁴⁾, ja kõikide järgnevate kokkulepetega selle kohaldamisel.

- (7) Nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta otsuses 2001/792/EÜ, Euratom, millega kehtestatakse ühenduse mehhanism tugevdatud koostöö soodustamiseks kodanikukaitse abimissioonidel ⁽⁵⁾, on sätestatud liikmesriikide toetus ja abi suurõnnetuste, sh üleujutuste korral. Kodanikukaitse võib osutada asjakohast abi kannatada saanud elanikkonnale ning parandada valmisolekut ja vastupanuvõimet.

- (8) Vastavalt nõukogu 11. novembri 2002. aasta määrusele (EÜ) nr 2012/2002 Euroopa Liidu solidaarsusfondi loomise kohta ⁽⁶⁾ on võimalik osutada kiiret rahalist abi suurõnnetuse tõttu kannatanud inimestele, looduslikele aladele, piirkondadele ja riikidele võimalikult normaalse tingimuste taastamiseks, kuid fond võib sekkuda ainult hädaolukorras vajalike tegevuste puhul, mitte hädaolukorrale eelnevates etappides.

- (9) Üleujutused ühenduse territooriumil on erinevad, näiteks jõgede suurvesi, äkktulvad, asulate ning rannikualade üleujutused. Samuti võib üleujutuste põhjustatud kahju ühenduses riigiti ja piirkonniti erineda. Seega peaks liikmesriigid ise määratlema üleujutusrisi maandamise eesmärgid ning need peaks lähtuma kohalikest ja piirkondlikest asjaoludest.

⁽¹⁾ 17. mai 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 13. juuni 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

⁽⁴⁾ EÜT L 186, 5.8.1995, lk 42.

⁽⁵⁾ EÜT L 297, 15.11.2001, lk 7.

⁽⁶⁾ EÜT L 311, 14.11.2002, lk 3.

- (10) Üleujutuse riski võib pidada väheoluliseks ühenduse teatud piirkondades, näiteks hõreda asustusega või asustamata piirkondades, vähese majandusliku või ökoloogilise väärtusega piirkondades. Üleujutuste riske ja edasiste meetmete vajadust tuleks hinnata igas valglapiirkonnas või majandamisüksuses.
- (11) Selleks, et võimaldada tõepärast teavet ning kindel lähte-koht prioriteetide seadmiseks ning edasiste tehniliste, rahaliste ja poliitiliste otsuste tegemiseks seoses üleujutusrisi maandamisega, on vaja koostada üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid, mis kajastavad erinevate üleujutusstsenaariumitega seotud võimalikke kahjulikke tagajärgi.
- (12) Selleks, et vältida ja vähendada üleujutuste negatiivset mõju asjaomases piirkonnas, on vaja koostada üleujutusrisi maandamise kavad. Üleujutuste põhjused ja tagajärjed erinevad ühenduses riigiti ja piirkonniti. Üleujutusrisi maandamise kavades peaks seetõttu arvesse võtma asjaomaste piirkondade eriomadusi ja kavades peaks pakkuma individuaalseid lahendusi vastavalt nende alade vajadustele ja prioriteetidele, samas tagades asjaomase kooskõlastamise valglapiirkondade vahel.
- (13) Üleujutusrisi maandamise kavad peaks keskenduma ennetamisele, kaitsele ja valmisolekule. Üleujutusrisi maandamise kavade elemente tuleb korrapäraselt läbi vaadata ja vajadusel ajakohastada, võttes arvesse kliimamuutuste võimalikke mõjusid üleujutuste esinemise suhtes.
- (14) Solidaarsuse põhimõte on riskide maandamise seisukohast väga oluline. Sellest lähtudes peaks julgustama liikmesriike leidma õiglast vastutuse jaotust, kui ühistes huvides otsustatakse koos võtta meetmeid üleujutusrisi maandamiseks kogu vooluveekogu ulatuses.
- (15) Töö dubleerimise vältimiseks peaksid liikmesriikidel käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamisel ja nõuete täitmisel olema õigus kasutada olemasolevaid esialgseid üleujutusrisi hindamisi, üleujutusohu ja -risi kaarte ja üleujutusrisi maandamise kavasid.
- (16) Direktiivi 2000/60/EÜ kohane vesikondade majandamiskavade koostamine ja käesoleva direktiivi kohane üleujutusrisi maandamise kavade koostamine on osa vesikondade komplekssest majandamisest. Seepärast tuleks ära kasutada nende kahe protsessi võimalikku sünergia ja kasu, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ keskkonnanalüüsi eesmärke, tagades ressursside tõhusa ja mõistliku kasutamise ning tunnistades samas, et pädevad asutused ja majandamisüksused võivad käesolevas direktiivis ja direktiivis 2000/60/EÜ olla erinevad.
- (17) Direktiiviga 2000/60/EÜ on juhtudel, kui veekogu kasutatakse mitmesugusteks veekogu mõjutavateks püsivateks inimtegevusteks (näiteks üleujutusrisi maandamine, ökoloogia, siseveete laevatamine või hüdroenergeetika), ette nähtud selged ja läbipaistvad menetlused sellise kasutamise ja mõju käsitlemiseks, sealhulgas artiklis 4 sätestatud võimalikud erandid hea seisundi säilitamise või seisundi halvenemise ärahoidmise nõuetest.
- (18) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastu vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused⁽¹⁾.
- (19) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest. Direktiiviga püütakse eelkõige toetada kõrgetasemelise keskkonnakaitse integreerimist ühenduse poliitikaga säästva arengu põhimõtte kohaselt kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 37 sätestatuga.
- (20) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, milleks on meetmete raamistiku loomine, et vähendada üleujutustest tulenevate kahjustuste riske, ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada ning seetõttu on eesmärk meetme ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (21) Kooskõlas proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõttega ning asutamislepingule lisatud protokolliga subsidiaarsus- ja proportsionaalsuspõhimõtte kohaldamise kohta, ning pidades silmas liikmesriikide olemasolevaid võimalusi, tuleks kohalikule ja piirkondlikule tasandile jätta olulisel määral paindlikkust, eelkõige korraldamise ja asutuste vastutuse osas.
- (22) Paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽²⁾ punkti 34 kohaselt julgustatakse liikmesriike koostama enda jaoks ja ühenduse huvides käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vastavustabelid ning need avaldama,

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽²⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

käesoleva lõike kohaselt esitatud andmetes tehtud muudatustest kolme kuu jooksul pärast muudatuste jõustumist.

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Käesoleva direktiivi eesmärk on luua üleujutusrisi hindamise ja maandamise raamistik, mille siht on vähendada ühenduses toimuvate üleujutuste kahjulikke tagajärgi inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele.

Artikkel 2

Lisaks direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 2 sätestatud mõistetele *jõgi*, *vesikond*, *alamvesikond* ja *valglapiirkond* kasutatakse käesolevas direktiivis järgmisi mõisteid:

1. *üleujutus* — sellise maa ajutine kattumine veega, mis ei ole harilikult veega kaetud. See hõlmab jõgede veetaseme tõusust, mägedest pärit tulvaveest ja Vahemere ajutistest vooluveekogudest põhjustatud üleujutusi ning merevee taseme tõusust põhjustatud üleujutusi rannikualadel; see ei pruugi hõlmata kanalisatsioonisüsteemidest tingitud üleujutusi;
2. *üleujutusrisk* — üleujutuse tõenäosus koos üleujutuse võimalike kahjulike tagajärgedega inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele.

Artikkel 3

1. Käesoleva direktiivi kohaldamisel lähtuvad liikmesriigid direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõigetes 1, 2, 3, 5 ja 6 sätestatud korrast.

2. Sellest olenemata võivad liikmesriigid käesoleva direktiivi rakendamiseks:

- a) määrata erinevad pädevad asutused, kui need, mis on määratud vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõikele 2;
- b) määrata kindlaks rannikualad või eraldiseisvad vesikonnad ning määrata need majandamisüksuse koosseisu, mis erineb vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõikele 1 määratulest.

Neil juhtudel edastavad liikmesriigid hiljemalt ... (*) komisjonile direktiivi 2000/60/EÜ I lisas osutatud teabe. Sel eesmärgil loetakse mis tahet viide pädevatele asutustele ja valglapiirkondadele viiteks käesolevas artiklis osutatud pädevatele asutustele ja majandamisüksusele. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist

(*) Kaks ja pool aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

II PEATÜKK

ÜLEUJUTUSRISKI ESIALGNE HINDAMINE

Artikkel 4

1. Liikmesriigid viivad iga nende territooriumil paikneva valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse või rahvusvahelise valglapiirkonna osa kohta läbi üleujutusrisi esialgse hindamise käesoleva artikli lõike 2 kohaselt.

2. Üleujutusrisi esialgne hindamine viiakse läbi, et olemaoleva või hõlpsasti kättesaadava teabe, näiteks registreeritud andmete põhjal hinnata võimalikke riske. Hindamine hõlmab vähemalt järgmist:

- a) valglapiirkonna topograafiline ja maakasutust kirjeldav, sobivas mõõtkavas kaart, millel on vesikondade, alamvesikondade ning vajaduse korral rannikuvööndite piirid;
- b) selliste varasemate üleujutuste kirjeldus, millel olid märkimisväärsed kahjulikud tagajärjed inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, mille puhul esineb endiselt sarnaste üleujutuste tõenäosus tulevikus, sealhulgas nende ulatus ja kulgemisteed ning nende kahjuliku mõju hinnang;
- c) varem toimunud ulatuslike tõsiste üleujutuste kirjeldus, mille puhul on võimalik ette näha tulevaste sarnaste sündmuste märkimisväärsed ohtlikke tagajärgi,

ning vajadusel hõlmab see järgmist:

- d) hinnang sellele, millised on tulevaste üleujutuste võimalikud kahjulikud tagajärjed inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, võttes võimalikult ulatuslikult arvesse selliseid aspekte nagu topograafia, vooluveekogude asukoht ning nende üldised hüdroloogilised ja geomorfoloogilised omadused, asustatud alade asukoht, majandustegevuse piirkonnad ja pikaajalised arengud, sealhulgas kliimamuutuste mõju üleujutuste tekkimisele.

3. Rahvusvaheliste valglapiirkondade või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud, teiste liikmesriikidega ühiste majandamisüksuste puhul tagavad liikmesriigid, et asjakohase teabe vahetamine toimub asjaomaste pädevate asutuste vahel.

4. Liikmesriigid lõpetavad üleujutusrisi esialgse hindamise 22. detsembriks 2012.

Artikkel 5

1. Artiklis 4 osutatud üleujutusrisi esialgse hindamise tulemuste põhjal määravad liikmesriigid igas valglapiirkonnas või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuses või igas nende territooriumil paiknevas rahvusvahelise valglapiirkonna osas kindlaks need alad, kus liikmesriikide arvates on või mille puhul võib põhjendatult arvata, et seal tekib oluline üleujutusrisk.

2. Rahvusvahelise valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud teise liikmesriigiga ühise majandamisüksuse koosseisu kuuluvate alade määramine lõike 1 kohaselt kooskõlastatakse asjaomaste liikmesriikide vahel.

III PEATÜKK

ÜLEUJUTUSOHU KAARDID JA ÜLEUJUTUSRISKI KAARDID

Artikkel 6

1. Liikmesriigid koostavad valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse tasandil artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud alade kohta kõige sobivamas mõõtkavas üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid.

2. Artiklis 5 määratletud, teiste liikmesriikidega ühiste alade kohta üleujutusohu kaardide ja üleujutusrisi kaardide koostamisel vahetatakse asjaomaste liikmesriikide vahel eelnevalt teavet.

3. Üleujutusohu kaardid hõlmavad geograafilisi alasid, kus üleujutused võivad toimuda vastavalt järgmistele stsenaariumitele:

- a) väikese tõenäosusega üleujutused või erakorraliste sündmuste stsenaariumid;
- b) keskmise tõenäosusega üleujutused (tõenäolise kordumise periood ≥ 100 aastat);
- c) vajadusel, suure tõenäosusega üleujutused.

4. Iga lõikes 3 osutatud üleujutuste stsenaariumi kohta esitatakse järgmised andmed:

- a) üleujutuse ulatus;
- b) tulvavee kõrgus või vajaduse korral veetase;
- c) vajadusel voolu kiirus või vastav vooluhulk.

5. Üleujutusrisi kaartidel kirjeldatakse võimalikke kahjulikke tagajärgi, mis on seotud lõikes 3 osutatud üleujutuste stsenaariumitega, ning neil on näidatud:

- a) tõenäoline võimalikku kahju kannatavate elanike arv;

b) võimalikku kahju kannataval alal toimuva majandustegevuse liik;

c) 24. septembri 1996. aasta nõukogu direktiivi 96/61/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta (¹) I lisas osutatud kaitset, mis võivad üleujutuse korral põhjustada juhuslikku reostust ning direktiivi 2000/60/EÜ IV lisa punkti 1 alapunktides i, iii ja v määratletud kaitsealad, mis võivad kahju kannatada;

d) muu teave, mida liikmesriik peab vajalikuks, näiteks alad, kus võivad esineda üleujutused, mille vesi sisaldab suures koguses kaasaskantavaid setteid, ja üleujutused, mille vesi sisaldab tahkeid osakesi.

6. Liikmesriigid võivad otsustada, et piisava kaitstuse tasemega rannikualade osas piirdub üleujutusohu kaartide koostamine lõike 3 punktis a osutatud stsenaariumiga.

7. Liikmesriigid võivad otsustada, et põhjaveest tulenevate üleujutuste osas piirdub üleujutusohu kaartide koostamine lõike 3 punktis a osutatud stsenaariumiga.

8. Liikmesriigid tagavad, et üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid valmivad 22. detsembriks 2013.

IV PEATÜKK

ÜLEUJUTUSRISKI MAANDAMISE KAVAD

Artikkel 7

1. Artiklis 6 osutatud kaartide alusel kehtestavad liikmesriigid artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud ja artikli 13 lõike 1 punktiga b hõlmatud alade kohta valglapiirkonna tasandil või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse tasandil kooskõlastatud üleujutusrisi maandamise kavad kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 2 ja 3.

2. Liikmesriigid kehtestavad artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud ja artikli 13 lõike 1 punktiga b hõlmatud aladele üleujutusrisi maandamise asjakohased eesmärgid, keskendudes sellele, et vähendada üleujutuste võimalikke kahjulikke tagajärgi inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, ja keskendudes vajadusel samuti mittestruktuurilistele algatustele ja/või üleujutuste tõenäosuse vähendamisele.

3. Üleujutusrisi maandamise kavad hõlmavad meetmeid, mis on suunatud lõike 2 kohaselt kehtestatud eesmärkide saavutamisele ning sisaldavad lisa A osas sätestatud osi.

(¹) EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 166/2006 (ELT L 33, 4.2.2006, lk 1).

Üleujutusrisi maandamise kavades tuleb arvesse võtta asjakohaseid aspekte, näiteks kulusid ja tulusid, üleujutuste ulatust ja kulgemisteid ning alasid, mis võivad üleujutusi kinni pidada, direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 sätestatud keskkonnavalaseid eesmärgi, pinnasekaitse ja veemajanduse, ruumiplaneerimise, maakasutuse ja looduskaitse aspekte, laevaliiklust ning sadamate infrastruktuuri.

Üleujutusrisi maandamise kavades käsitletakse kõiki üleujutusrisi maandamistsükli aspekte, keskendudes ennetusele, kaitsele ja valmisolekule, sealhulgas prognoosimisele ja varajase hoiatuse süsteemidele, ning arvestades konkreetse vesikonna või alamvesikonna omadusi. Üleujutusrisi maandamise kavad võivad samuti sisaldada teatavate alade kontrollitud üleujutamist üleujutuse korral.

4. Ühes liikmesriigis kehtestatud üleujutusrisi maandamise kavad ei tohi sisaldada meetmeid, mis oma ulatuse ja mõju tõttu märkimisväärselt suurendavad üleujutusriske üles- või allavoolu samas vesikonnas või alamvesikonnas asuvate riikide jaoks, välja arvatud juhul, kui meetmed on kooskõlastatud ja asjaomased liikmesriigid on nende osas artikli 8 raames kokkuleppele jõudnud.

5. Liikmesriigid tagavad, et üleujutusrisi maandamise kavad koostatakse ja avaldatakse 22. detsembriks 2015.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid tagavad, et täies ulatuses nende territooriumil asuvate valglapiirkondade või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuste kohta koostatakse üks üleujutusrisi maandamise kava või mitu valglapiirkonna tasandil kooskõlastatud üleujutusrisi maandamise kava.

2. Täies ulatuses ühenduse territooriumil asuva rahvusvahelise valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse puhul tagavad liikmesriigid kooskõlastamise, et koostada üks rahvusvaheline üleujutusrisi maandamise kava või mitu üleujutusrisi maandamise kava, mis on rahvusvahelise valglapiirkonna tasandil kooskõlastatud. Kui selliseid kavasid ei ole, koostavad liikmesriigid üleujutusrisi maandamise kavad, mis hõlmavad vähemalt rahvusvahelise valglapiirkonna neid osi, mis asuvad nende territooriumil, ja mis on rahvusvahelise valglapiirkonna tasandil võimalikult ulatuslikult kooskõlastatud.

3. Ühenduse piire ületava rahvusvahelise valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse puhul püüavad liikmesriigid koostada ühe rahvusvahelise üleujutusrisi maandamise kava või mitu üleujutusrisi maandamise kava, mis on rahvusvahelise valglapiirkonna tasandil kooskõlastatud; kui see ei ole võimalik, kohaldatakse nende territooriumil asuvate rahvusvahelise valglapiirkonna osade suhtes lõiget 2.

4. Lõigetes 2 ja 3 viidatud üleujutusrisi maandamise kavasid täiendavad, kui ühise alamvesikonnaga riigid peavad seda vajalikuks, üksikasjalikumad üleujutusrisi maandamise kavad, mis kooskõlastatakse rahvusvaheliste alamvesikondade tasandil.

5. Kui liikmesriik leiab probleemi, mis mõjutab tema vetega seotud üleujutusriskide maandamist, mida kõnealune liikmesriik ei saa lahendada, võib ta probleemi teatada komisjonile ja teistele asjaomastele liikmesriikidele ning anda soovitusi selle probleemi lahendamiseks.

Komisjon vastab liikmesriigi teatele või soovitusel kuu kuu jooksul.

V PEATÜKK

KOOSKÕLASTAMINE DIREKTIIVIGA 2000/60/EÜ, AVALIK TEAVITAMINE JA ARUTELU

Artikkel 9

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed käesoleva direktiivi ja direktiivi 2000/60/EÜ kohaldamise kooskõlastamiseks, keskendudes tõhususe suurendamise, teabevahetuse parandamise ning sünergia ja kasu saavutamise võimalustele, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 sätestatud keskkonnavalaseid eesmärgi. Eelkõige:

- 1) esimeste üleujutusohu kaartide ja üleujutusrisi kaartide koostamine ja nende edasine läbivaatamine, millele on osutatud käesoleva direktiivi artiklites 6 ja 14, viiakse läbi selliselt, et neis sisalduv teave on kooskõlas vastavalt direktiivile 2000/60/EÜ esitatava teabega. Neid võib vajadusel edaspidi täiendavalt kooskõlastada ja ühendada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 5 lõikes 2 sätestatud läbivaatamisega;
- 2) esimeste üleujutusrisi maandamise kavade koostamine ja nende edasine läbivaatamine, millele on viidatud käesoleva direktiivi artiklites 7 ja 14, kooskõlastatakse vajaduse korral ja võidakse ühendada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 lõikes 7 sätestatud vesikondade majandamiskavade läbivaatamisega;
- 3) käesoleva direktiivi artiklis 10 sätestatud kõigi huvitatud poolte aktiivne osalemine kooskõlastatakse vajadusel direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 14 sätestatud huvitatud poolte aktiivse osalemisega.

Artikkel 10

1. Kooskõlas ühenduse kohaldatavate õigusaktidega avalikustavad liikmesriigid üleujutusrisi esialgsed hinnangud, üleujutusohu kaardid, üleujutusrisi kaardid ja üleujutusrisi maandamise kavad.

2. Liikmesriigid julgustavad huvitatud pooli aktiivselt osalema IV peatükis viidatud üleujutusrisi maandamise kavade koostamisel, läbivaatamisel ja ajakohastamisel.

VI PEATÜKK

RAKENDUSMEETMED JA MUUDATUSED

Artikkel 11

1. Komisjon võib artikli 12 lõikes 2 osutatud korras kehtestada tehnilisi vorminguid komisjonile edastavate andmete edastamiseks ning töötlemiseks, sealhulgas statistiliste ja kartograafiliste andmete osas. Tehnilised vormingud tuleks kehtestada vähemalt kaks aastat enne vastavalt artikli 4 lõikes 4, artikli 6 lõikes 8 ja artikli 7 lõikes 5 sätestatud tähtaegu, võttes arvesse kehtivaid norme ja asjaomaste ühenduse õigusaktidega kehtestatud vorminguid.

2. Arvestades läbivaatamise ja ajakohastamise tähtaegu ning artikli 12 lõikes 2 osutatud korras, võib komisjon teaduse ja tehnika arenedes lisa kohandada.

Artikkel 12

1. Komisjoni abistab direktiivi 2000/60/EÜ artikli 21 kohaselt asutatud komitee (edaspidi "komitee").

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, arvestades selle artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

VII PEATÜKK

ÜLELINEKUMEETMED

Artikkel 13

1. Liikmesriigid võivad otsustada loobuda artiklis 4 osutatud üleujutusrisi esialgselt hindamisest nende vesikondade, alamvesikondade või rannikualade puhul:

a) mille osas nad on juba riskihindamise läbi viinud ja enne 22. detsembrit 2010 järeldanud, et seal juba on või võib põhjendatult arvata, et tekib oluline üleujutusrisk, millest tulenevalt arvatakse ala artikli 5 lõikes 1 osutatud alade hulka, või

b) mille kohta nad on otsustanud enne 22. detsembrit 2010 koostada üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid ning

kehtestada üleujutusrisi maandamise kavad kooskõlas käesoleva direktiivi asjaomaste sätetega.

2. Liikmesriigid võivad otsustada kasutada enne 22. detsembrit 2010 lõpetatud üleujutusohu kaarte ja üleujutusrisi kaarte, kui nendele on kantud artiklis 6 sätestatud nõuetega samaväärne teave.

3. Liikmesriigid võivad otsustada kasutada enne 22. detsembrit 2010 lõpetatud üleujutusrisi maandamise kavasid, tingimusel, et nende kavade sisu on samaväärne artiklis 7 sätestatud nõuetega.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamine ei piira artikli 14 kohaldamist.

VIII PEATÜKK

LÄBIVAATAMINE, ARUANDLUS JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 14

1. Üleujutusrisi esialgne hinnang või artikli 13 lõikes 1 viidatud hindamine ja otsused vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse 22. detsembriks 2018 ja seejärel iga kuue aasta tagant.

2. Üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse 22. detsembriks 2019 ja seejärel iga kuue aasta tagant.

3. Üleujutusrisi maandamise kava(d), sealhulgas lisa B osas loetletud osad, vaadatakse läbi ja ajakohastatakse vajadusel 22. detsembriks 2021 ja seejärel iga kuue aasta tagant.

4. Lõigetes 1 ja 3 viidatud läbivaatuste käigus arvestatakse kliimamuutuste tõenäolist mõju üleujutuste esinemisele.

Artikkel 15

1. Liikmesriigid teevad komisjonile kättesaadavaks artiklites 4, 6 ja 7 viidatud üleujutusrisi esialgsed hinnangud, üleujutusohu kaardid, üleujutusrisi kaardid ja üleujutusrisi maandamise kavad ning samuti nende läbivaadatud versioonid ja vajadusel nende ajakohastatud versioonid kolme kuu jooksul pärast vastavalt artikli 4 lõikes 4, artikli 6 lõikes 8, artikli 7 lõikes 5 ja artiklis 14 sätestatud kuupäevadeid.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni vastavalt artikli 13 lõigetele 1, 2 ja 3 tehtud otsustest ja avalikustavad asjaomase teabe vastavalt artikli 4 lõikes 4, artikli 6 lõikes 8 ja artikli 7 lõikes 5 nimetatud kuupäevadeks.

Artikkel 16

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva direktiivi rakendamise kohta aruande hiljemalt 22. detsembriks 2018 ning seejärel iga kuue aasta tagant.

Artikkel 17

1. Liikmesriigid kehtestavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne... (*). Nad teavitavad sellest komisjoni.

Kui liikmesriigid need meetmed võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 18

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 19

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...,

Euroopa Parlamendi nimel
president

...

Nõukogu nimel
eesistuja

...

(*) Kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

LISA

A. ÜLEUJUTUSRISKI MAANDAMISE KAVAD

- I. Esimese üleujutusrisi maandamise kava osad:
 1. II peatüki kohaselt nõutava üleujutusrisi esialgse hindamise järeldused valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse koondkaardina, mis annab ülevaate artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud aladest, mida kõnealune üleujutusrisi maandamise kava käsitleb;
 2. III peatüki kohaselt koostatud või kooskõlas artikliga 13 juba olemasolevad üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid ning järeldused, mida saab nende põhjal teha;
 3. artikli 7 lõike 2 kohaselt kehtestatud asjakohaste üleujutusrisi maandamise eesmärkide kirjeldus;
 4. asjakohaste üleujutusrisi maandamise eesmärkide saavutamiseks võetavate meetmete kokkuvõte, sealhulgas artikli 7 kohaselt võetud meetmed, ja muude ühenduse õigusaktide, sealhulgas nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽¹⁾, ning nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/82/EÜ ohtlike ainete seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta ⁽²⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽³⁾ ning direktiivi 2000/60/EÜ kohaselt üleujutustega seoses võetud meetmed;
 5. kui see on olemas, asjaomaste liikmesriikide poolt määratletud kulutasuvusanalüüsi metoodika kirjeldus ühiste vesikondade või alamvesikondade kohta, hindamaks meetmete piiriülest mõju.
- II. Kava rakendamise kirjeldus:
 1. meetodite kirjeldus, millega jälgitakse edusamme kava rakendamisel;
 2. avaliku teavitamise ja arutelu korraldamiseks võetud meetmete ja korraldatud tegevuse kokkuvõte;
 3. pädevate asutuste nimekiri ja vajadusel rahvusvahelise valglapiirkonna piires meetmete kooskõlastamise ning meetmete ja direktiivi 2000/60/EÜ kooskõlastamise kirjeldus.

B. ÜLEUJUTUSRISKI MAANDAMISE KAVA HILISEMA AJAKOHASTAMISE OSAD:

1. muudatused või ajakohastamised, mis on tehtud pärast üleujutusrisi maandamise kava viimase versiooni avaldamist, sealhulgas kooskõlas artikliga 14 teostatud läbivaatamiste kokkuvõte;
2. hinnang artikli 7 lõikes 2 osutatud eesmärkide saavutamisele;
3. nende üleujutusrisi maandamise kava varasemas versioonis ette nähtud meetmete kirjeldus, mida oli kavas võtta, kuid on seni võtmata, ja vastav selgitus;
4. alates üleujutusrisi maandamise kava viimase versiooni avaldamisest võetud lisameetmete kirjeldus.

⁽¹⁾ ELT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

⁽²⁾ EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/105/EÜ (ELT L 345, 31.12.2003, lk 97).

⁽³⁾ ELT L 197, 21.7.2001, lk 30.

NÕUKOGU PÕHJENDUSED

I. SISSEJUHATUS

Komisjon võttis üleujutusrisi hindamist ja maandamist käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi ettepaneku vastu 18. jaanuaril 2006.

Euroopa Parlament võttis oma arvamuse vastu esimesel lugemisel 13. juunil 2006.

Regioonide Komitee otsustas arvamust mitte esitada.

Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis oma arvamuse vastu 17. mail 2006.

Nõukogu võttis oma ühise seisukoha vastu 23. novembril 2006.

II. EESMÄRK

Käesoleva direktiivi eesmärk on luua raamistik, et hinnata ja maandada üleujutustega seotud ohte inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele. Direktiivis nõutakse üleujutusrisi esialgset hindamist, üleujutuste kaardistamist kõikides märkimisväärse üleujutusohuga piirkondades, tegevuse koordineerimist piiriülestes vesikondades ja üleujutusrisi maandamise kavade koostamist laialdase osalusega arutelude abil.

Arvestades Euroopa Liidu geograafilisi, hüdroloogilisi ja asustuserinevusi, sätestatakse kavandatud direktiivis liikmesriikide jaoks paindlik kord üleujutusriskide maandamise eesmärkide ja nende saavutamise meetmete kindlaksmääramiseks ning üleujutusrisi maandamise kavade rakendusmeetmete ajakavad.

Kavandatud direktiivi ja vee raamdirektiivi kohaldamist koordineeritakse.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

1. Üldülevaade

Ühine seisukoht sisaldab kas sõna-sõnalt, osaliselt või sisuliselt mitmeid Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel tehtud muudatusettepanekuid. Need muudavad direktiivi ettepaneku teksti paremaks või selgemaks.

Siiski ei ole teisi muudatusettepanekuid ühises seisukohas kajastatud, kuna nõukogu oli arvamusel, et need oli tarbetud ja/või vastuvõetamatud.

2. Üldsätted (jaotis, I peatükk)

Ühine seisukoht on kooskõlas muudatusettepanekuga 1, millega muudetakse direktiivi pealkirja. Kuna viitamine kehtivas ühenduse õiguses kehtestatud keskkonnanalaste eesmärkide saavutamisele on hõlmatud direktiivi õigusliku alusega, võeti muudatusettepanekut 26 arvesse osaliselt. Ühine seisukoht ei ole viidud vastavusse muudatusettepanekuga 27, mis piiraks direktiivi kohaldamist üleujutuste konkreetsete põhjustega. Üleujutusrisi mõistes on samuti nimetatud tagajärjed inimeste tervisele ja majandustegevusele. Nõukogu lisab siiski mittetäieliku loetelu üleujutuste liikidest ja võimaluse mitte hõlmata kanalisatsioonisüsteemidest tingitud üleujutusi. Muudatusettepanekut 28 võeti arvesse osaliselt ja muudatusettepanekut 29 täielikult.

Muudatusettepanekut 30 muude pädevate asutuste kohta võeti täielikult arvesse. Lisaks lisati võimalus kasutada majandamisüksusi, mis erinevad vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõikele 1 määratutest.

3. Üleujutusrisi esialgne hindamine (II peatükk)

Muudatusettepanekud 32 ja 33 võeti täielikult arvesse. Artiklit 4 lihtsustati, et vähendada üleujutusrisi esialgse hindamisega seotud halduskoormust, ning sellest tulenevalt muudatusettepanekuid 34 ja 36 vastu ei võetud. Muudatusettepanekus 36 mainitud üleujutuse eest kaitsva olemasoleva infrastruktuuri hindamine moodustab siiski mis tahes üleujutusrisi hindamise endastmõistetava osa. Samuti tehti vahet toimunud ja tulevaste üleujutuste vahel. Nõukogu tegi artikli 4 lõike 2 punktis d tulevaste üleujutuste arvessevõtmise liikmesriikidele vabatahtlikuks.

Nõukogu jättis välja esialgse ettepaneku artikli 5 lõike 1 punkti a, millele muudatusettepanek 38 osutab teksti lihtsustamise ja täiustamise eesmärgil. Muudatusettepanek 39 võeti vastu sisuliselt. Muudatusettepanekut 40 võeti arvesse artiklis 4.

4. Üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid (III peatükk)

Toetuste küsimus jääb kõnealuse direktiivi reguleerimisalast välja ja muudatusettepanekut 85 seetõttu vastu ei võetud. Muudatusettepanekud 42 ja 43 lükati tagasi, sest need on üleaarused. Muudatusettepanekud 44, 46 ja 48 on hõlmatud artikli 6 lõike 5 punktiga d, millega jäetakse liikmesriikide otsustada, millist muud teavet lisada üleujutusrisi kaartidele. Artikli 7 lõige 3 on samuti kooskõlas muudatusettepanekuga 48. Muudatusettepanek 45 on üleaarune, sest ühise seisukoha sõnastus on muutunud. Muudatusettepanek 47 lükati tagasi, sest ei ole võimalik teha vahet üleujutuste konkreetsete põhjuste vahel ja neid kaardistada; muudatusettepanek 49 võeti vastu osaliselt.

Muudatusettepanekud 50 ja 51 ei olnud vastuvõetavad, sest nendega lisati täiendusi riskihindamise ja kirjeldamise protsessile. Muudatusettepanekut 52 võeti arvesse artikli 6 lõike 5 punktis d.

5. Üleujutusrisi maandamise kavad (IV peatükk, lisa)

Muudatusettepanekute 35 ja 60 tulude ja kulude kaalutlusi puudutav osa võeti arvesse artikli 7 lõikes 3. Muudatusettepanekut 53 arvesse ei võetud, sest ei ole vaja teha selgesõnalist viidet teistele direktiividele, mida liikmesriigid peavad järgima. Artikli 7 lõige 3 on kooskõlas muudatusettepanekuga 54 vee kogunemisalade ja kulgemisteede osas. Muudatusettepanekut 56 võeti arvesse solidaarsuspõhimõttega seonduvas osas ning muudatusettepanek 57 võeti osaliselt vastu mittestruktuuriliste meetmete osas ja sellises ulatuses, et üleujutusrisi maandamise kavad ei sisalda meetmeid, mis võivad suurendada üleujutusriske üles- või allavoolu teistes riikides (artikli 7 lõige 4).

Muudatusettepanek 58 ei olnud vastuvõetav, sest nõukogu ei soovinud asetada rõhku üleujutuste läbivaatamisele. Muudatusettepanekut 59 võeti põhimõtteliselt arvesse lisas. Muudatusettepanekut 61 võeti solidaarsuse põhimõtte osas arvesse osaliselt ja põhimõtteliselt. Muudatusettepanekut 62 arvesse ei võetud, et hoida solidaarsuse põhimõtte piisavalt üldisena. Muudatusettepanekut 63 arvesse ei võetud, sest soovitatud koordineerimiskorrage ei nõustunud ning muudatusettepaneku teatud osad olid ebavajalikud.

Muudatusettepanekuid 64 ja 65 võeti osaliselt ja põhimõtteliselt arvesse seoses koordineerimistegevusega terve valgapiirkonna osas. Muudatusettepanek 66 võeti tervikuna arvesse, aga erineva sõnastusega, kasutades veepoliitika raamdirektiivi teksti. Eraldi hääletamised lükati tagasi, sest nõukogu soovib jätta koordineerimise vabatahtlikuks. Muudatusettepanek 68 võeti ühisesse seisukohta vastu põhimõtteliselt, lisades artikli 10 lõikesse 1 viite üldsuse osalemisele. Muudatusettepanek 69 lükati tagasi, sest üldsuse osalemine on artikliga 10 juba hõlmatud. Ühine seisukoht ei sisalda valmisoleku-meetmete üksikasju ning ei ole seetõttu muudatusettepanekutega 69 ja 70 vastavuses. Muudatusettepanek 72 lükati tagasi, sest see ei ole aruandlusnõuete kontekstis asjakohane.

Muudatusettepanek 74 lükati tagasi. Nõukogu arvab, et artikli 7 lõikes 3 on juba ette nähtud seos kõnealuse direktiivi ja veepoliitika raamdirektiivi vahel. Liikmesriikide ülesandeks on määratleda meetmed, millega vähendada üleujutuste võimalikke kahjulikke tagajärgi. Muudatusettepanek 75 lükati tagasi, sest terminid ei ole kooskõlas artikli 7 lõigete 2 ja 3. Muudatusettepanek 86 võeti vastu.

6. Üleminekumeetmed (VII peatükk)

Ühine seisukoht tugineb piirkondlikul tasandil juba tehtavale tööle, nimelt üleujutusohu ja üleujutusrisi kaartidele ning maandamise kavadele. Artiklis 13 võetakse osaliselt ja/või põhimõtteliselt arvesse muudatusettepanekuid 31, 37, 41, 55 ja 71.

7. Muud küsimused

- Ühise seisukoha preambulas võetakse osaliselt või põhimõtteliselt arvesse Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuid 2, 12, 16, 17, 24 ja 25. Ühine seisukoht ei ole vastavuses muudatusettepanekuga 4, sest esialgse üleujutusrisi hindamise puhul võetakse arvesse varem toimunud üleujutusi ning üleujutusrisi maandamise tavapäraste strateegiate ebaõnnestumist. Muudatusettepanek 5 on kõnealuse direktiivi puhul kohatu, sest selles osutatakse koordineerimisele liikmesriikides ja asutuste siseselt. Muudatusettepanek 9 lükati tagasi, sest see on ebavajalik: sellega laiendatakse põhjendust 19 ja taasesitatakse nõukogu järelduste tekst. Muudatusettepanek 23 lükati samuti tagasi, sest see on põhjenduse 19 toimetuslik muudatus. Muudatusettepanek 13 lükati tagasi, sest selles ei kajastata artiklites sätestatud. Kuna riski esialgse hindamise mõistet lihtsustati, ei ole muudatusettepanekud 15 ja 18 vastuvõetavad. Muudatusettepanekud 19 ja 21 jäävad kõnealuse direktiivi reguleerimisalast välja. Kuna ühine seisukoht rajaneb subsidiaarsuse ja solidaarsuse põhimõtetel, võeti osaliselt arvesse muudatusettepanek 20. Muudatusettepanek 22 on põhjendusega 17 juba hõlmatud ja seetõttu lükati see tagasi.
- Viited kliimamuutustele (muudatusettepanekud 7, 9, 10 ja 38) on osaliselt põhjendustega 2 ja 5 ning artikli 4 lõike 2 punktiga d juba hõlmatud. Kohustus võtta arvesse kliimamuutusi hakkab kehtima alates aastast 2018, seega oli muudatusettepanek 73 vastuvõetamatu.

IV. JÄRELDUS

Nõukogu arvab, et tema ühises seisukohas võetakse suures osas arvesse Euroopa Parlamendi esimese lugemise arvamust. Ühine seisukoht kujutab endast tasakaalustatud ja realistlikku lahendust, mille eesmärgiks on vähendada üleujutuste tagajärgi Euroopa Liidus, tagades samas tiheda seose veepoliitika raamdirektiivi rakendamisega. Nõukogu ootab konstruktiivset arutelu Euroopa Parlamendiga, pidades silmas direktiivi peatset vastuvõtmist.

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) NR 34/2006,

4. detsember 2006,

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv 2006/.../EÜ, millega kehtestatakse eeskirjad kinnispakkides olevate toodete nimikoguste kohta, tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 75/106/EMÜ ja 80/232/EMÜ ning muudetakse nõukogu direktiivi 76/211/EMÜ

(2006/C 311 E/03)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 19. detsembri 1974. aasta direktiiv 75/106/EMÜ (teatud vedelike mahu järgi kinnispakkidesse villimist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ⁽³⁾ ja 15. jaanuari 1980. aasta direktiiv 80/232/EMÜ (teatavate kinnispakkidesse pakendatud toodete nimikoguste ja nimimahtude valikuid käsitlevate liikmesriikide seaduste ühtlustamise kohta) ⁽⁴⁾ sätestavad nimikogused tervele reale vedelatele ja mittevedelatele kinnispakkidesse pakendatud toodetele eesmärgiga tagada nimetatud direktiivide nõuetele vastavate toodete vaba liikumine. Enamiku toodete puhul on lubatud kasutada riigisiseseid nimikoguseid kõrvuti ühenduse nimikogustega. Mõnede toodete puhul välistavad ühenduse nimikogused muude riigisiseste nimikoguste kasutamise.
- (2) Muutused tarbijate eelistustes ning uuendused pakendamise ja jaemüügi valdkonnas ühenduse ja liikmesriikide tasandil on tekitanud vajaduse hinnata, kas olemasolevad õigusaktid on endiselt asjakohased.
- (3) Oma 12. oktoobri 2000. aasta otsusega kohtuasjas C-3/99, Cidre-rie-Ruwet, ⁽⁵⁾ sedastas Euroopa Kohus, et liikmesriigil ei ole õigust keelata seaduslikult mõnes teises liikmesriigis toodetud ning ühenduse valikutes nimetatud suurusega kinnispakis kauba turustamist, välja arvatud juhul, kui selline keeld järgib mõnda ülimuslikku tarbijakaitsega seotud nõuet, kehtib ühtmoodi nii kohali-

kele kui ka imporditud toodetele, on vajalik kõnealuse nõude järgmiseks ja on proportsionaalne taotletava eesmärgiga ning seda eesmärki ei ole võimalik saavutada muude meetmetega, mis avaldaksid ühenduse sisesele kaubandusele vähem piiravat mõju.

- (4) Tarbijakaitset on tõhustatud direktiividega, mis võeti vastu pärast direktiive 75/106/EMÜ ja 80/232/EMÜ, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. veebruari 1998. aasta direktiiviga 98/6/EÜ (tarbijakaitse kohta tarbijale pakutavate toodete hindade avaldamisel) ⁽⁶⁾.

- (5) Mõju hindamine, mis hõlmas ka laiapõhjalisi konsultatsioone kõigi huvitatud isikutega, näitas, et mitmes sektoris suurendab nimikoguste vabaksõnne tootjate vabadust pakkuda kliendi soovidele vastavaid kaupu ning suurendab siseturul konkurentsi toodete kvaliteedi ja hinna osas. Muudes sektorites on siiski asjakohasem kohustuslikud nimikogused tarbijate ja ettevõtjate huvides ajutiselt säilitada.

- (6) Ühikuhinna mõistmise parandamiseks peaks direktiivi rakendamiseks kaasama rohkem teavet tarbijatele ja tööstusele.

- (7) Järelikult ei tuleks nimikoguseid üldjuhul reguleerida ühenduse ega liikmesriigi tasandil ning kinnispakis tooteid peaks olema võimalik turule viia mis tahes nimikoguses.

- (8) Mõnes sektoris võib selline eeskirjade kaotamine siiski kaasa tuua ebaproportsionaalselt suuri lisakulusid, seda eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele. Seetõttu tuleb nende sektorite osas kohandada olemasolevaid ühenduse õigusakte omandatud kogemuste valguses, eeskätt tagamaks, et ühenduse nimikogused oleksid fikseeritud vähemalt nende toodete puhul, mida tarbijatele kõige rohkem müüakse.

⁽¹⁾ ELT C 255, 14.10.2005, lk 36.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 2. veebruari 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata), nõukogu 4. detsember 2006. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi ... seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 42, 15.2.1975, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

⁽⁴⁾ EÜT L 51, 25.2.1980, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 87/356/EMÜ (EÜT L 192, 11.7.1987, lk 48).

⁽⁵⁾ [2000] EKL I-8749.

⁽⁶⁾ EÜT L 80, 18.3.1998, lk 27.

- (9) Kuna kohustuslike nimikoguste säilitamist tuleks käsitleda erandina, siis tuleks seda kogemusi silmas pidades perioodiliselt ümber hinnata, et rahuldada tarbijate ja tootjate vajadusi. Nimetatud sektorites tuleks ühenduse olemasolevaid õigusakte kohandada eelkõige selleks, et nõuda ühenduse kindlaksmääratud nimikoguste kasutamist ainult nende toodete puhul, mida tarbijatele kõige rohkem müüakse.
- (10) Läbipaistvuse parandamiseks tuleks kõik kinnispakkides toodete nimikogused sätestada ühe õigusaktiga ning sellest tulenevalt tuleks direktiivid 75/106/EMÜ ja 80/232/EMÜ kehtetuks tunnistada.
- (11) Selleks et suurendada tarbijate, eelkõige selliste tundlike tarbijate nagu puudega ja vanemaealised inimesed, kaitset, tuleks pöörata rohkem tähelepanu tarbekaupade märgistamisel massi ja mahu tähistusele, et need oleksid harilikes müügitingimustes kinnispakil paremini loetavad ja nähtavad.
- (12) Teatavate vedelate toodete osas sätestab direktiiv 75/106/EMÜ metrooloogilised nõuded, mis on identsed nõukogu 20. jaanuari 1976. aasta direktiivis 76/211/EMÜ (teatavate toodete massi või mahu järgi pakendamist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ⁽¹⁾ sätestatud nõuetega. Seetõttu tuleks direktiivi 76/211/EMÜ muuta nii, et selle reguleerimisala hõlmaks ka need tooted, mis on praegu hõlmatud direktiiviga 75/106/EMÜ.
- (13) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽²⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.
- (14) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning kuna kehtetuks tuleb tunnistada ühenduse suurusvalikud ning tagada vajadusel ühtsed ühenduse nimikogused ning neid on parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

⁽¹⁾ EÜT L 46, 21.2.1976, lk 1. Direktiivi on muudetud komisjoni direktiiviga 78/891/EMÜ (EÜT L 311, 4.11.1978, lk 21).

⁽²⁾ ELT C 32, 31.12.2003, lk 1.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesolev direktiiv sätestab reeglid kinnispakkidesse pakendatud toodete nimikoguste kohta. Seda kohaldatakse kõigi direktiivi 76/211/EMÜ artiklis 2 määratletud kinnispakis olevate toodete ja kinnispakkide suhtes.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata lisa nimetatud toodete suhtes, mida müüakse tollimaksuvabades kauplustes tarbimiseks väljaspool Euroopa Liitu.

Artikkel 2

Kaupade vaba liikumine

1. Kui artiklites 3 ja 4 ei ole sätestatud teisiti, ei tohi liikmesriigid kinnispakis toodete turuleviimist keelata, piirata või sellest keelduda pakendi nimikogustega seotud põhjustel.

2. Austades EÜ asutamislepingus esitatud põhimõtteid ja eelkõige kaupade vaba liikumise põhimõtet, võivad liikmesriigid, kes käesoleval hetkel näevad ette piima, või, kuivatatud pastatoodete ja kohvi kohustuslikud nimikogused, seda jätkuvalt teha kuni ... (*).

Liikmesriigid, kes käesoleval hetkel näevad ette valge suhkru kohustuslikud nimikogused, võivad seda jätkuvalt teha kuni ... (**).

II PEATÜKK

ERISÄTTED

Artikkel 3

Teatavate toodete turuleviimine ja vaba liikumine

Liikmesriigid tagavad, et lisa punktis 2 loetletud tooteid, mis on pakendatud lisa punktis 1 nimetatud suurusega kinnispakkidesse, viiakse turule üksnes juhul, kui nad on pakendatud lisa punktis 1 loetletud suurusega nimikoguses kinnispakkidesse.

Artikkel 4

Aerosoolid

1. Aerosoolide puhul märgitakse ballooni nimimaht. Märgistus peab olema selline, mis ei tekita segadust sisu nimimahu suhtes.

2. Erandina nõukogu 20. mai 1975. aasta direktiivi 75/324/EMÜ (aerosooli käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punktist e ei ole vaja aerosoolballoonides müüdavatele toodetele nende sisu nimimassi märkida.

(*) Palun sisestada kuupäev, mis saabub 60 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

(**) Palun sisestada kuupäev, mis saabub 72 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

⁽¹⁾ EÜT L 147, 9.6.1975, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

Artikkel 5

Rühmapakendid ja individuaalpakenditest koosnevad kinnispakid, mis pole mõeldud eraldi müügiks

1. Artikli 3 kohaldamisel, kui rühmapakend koosneb kahest või enamast individuaalkinnispakendist, kohaldatakse lisa punktis 1 loetletud nimikoguseid iga individuaalkinnispakendi suhtes.

2. Kui kinnispakk koosneb kahest või enamast individuaalpakendist, mis pole mõeldud eraldi müügiks, kohaldatakse lisa punktis 1 loetletud nimikoguseid kinnispaki suhtes.

III PEATÜKK

KEHTETUKS TUNNISTAMINE, MUUTMINE JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 6

Kehtetuks tunnistamine

Direktiivid 75/106/EMÜ ja 80/232/EMÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 7

Muutmine

Direktiivi 76/211/EMÜ artiklist 1 jäetakse välja sõnad "välja arvatud need, mida nimetatakse nõukogu 19. detsembri 1974. aasta direktiivis 75/106/EMÜ teatud vedelike mahu järgi kinnispakkidesse villimist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta".

Artikkel 8

Ülevõtmine

1. Enne ... (*) võtavad liikmesriigid vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid meetmeid alates ... (**).

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 9

Aruandlus, eranditest teatamine ja kontroll

1. Komisjon esitab hiljemalt ... (***) ja seejärel iga kümne aasta tagant aruande käesoleva direktiivi kohaldamise ja mõju kohta Euroopa Parlamendile, nõukogule ja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele. Vajaduse korral lisatakse kõnealusele aruandele ettepanek käesoleva direktiivi läbivaatamise kohta.

2. Artikli 2 lõikes 2 nimetatud liikmesriigid teatavad komisjonile enne ... (**), milliste sektorite suhtes kohaldatakse nime- tatud lõikes osutatud erandit, samuti sellise erandi kestuse, kehtestatud kohustuslike nimikoguste valiku ja suuruste asja- omase vahemiku.

3. Komisjon kontrollib artikli 2 lõike 2 kohaldamist oma uurimistulemuste ning asjaomaste liikmesriikide aruannete põhjal.

Artikkel 10

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikleid 2, 6 ja 7 kohaldatakse alates ... (**).

Artikkel 11

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, ...

Euroopa Parlamendi nimel
president

...

Nõukogu nimel
eesistuja

...

(*) Palun sisestada kuupäev, mis saabub 12 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

(**) Palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

(***) Palun sisestada kuupäev, mis saabub 8 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

LISA

KINNISPAKKIDE NIMIKOGUSTE VALIK

1. Mahu alusel müüdavad tooted (kogus ml)

Gaseerimata vein	Vahemikus 100 ml kuni 1 500 ml ainult järgmised 8 nimikogust: ml: 100 — 187 — 250 — 375 — 500 — 750 — 1 000 — 1 500
Kollane vein	Vahemikus 100 ml kuni 1 500 ml ainult järgmine nimikogus: ml: 620
Vahuvein	Vahemikus 125 ml kuni 1 500 ml ainult järgmised 5 nimikogust: ml: 125 — 200 — 375 — 750 — 1 500
Liköörvein	Vahemikus 100 ml kuni 1 500 ml ainult järgmised 7 nimikogust: ml: 100 — 200 — 375 — 500 — 750 — 1 000 — 1 500
Aromatiseeritud vein	Vahemikus 100 ml kuni 1 500 ml ainult järgmised 7 nimikogust: ml: 100 — 200 — 375 — 500 — 750 — 1 000 — 1 500
Kanged alkohoolsed joogid	Vahemikus 100 ml kuni 2 000 ml ainult järgmised 9 nimikogust: ml: 100 — 200 — 350 — 500 — 700 — 1 000 — 1 500 — 1 750 — 2 000

2. Toote määratlused

Gaseerimata vein	Vein, mis on määratletud nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1493/1999 (veinituru ühise korralduse kohta) ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punktis b (ühise tollitariifistiku rubriik: CN-kood ex 2204).
Kollane vein	Vein, mis on määratletud määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 1 lõike 2 punktis b (ühise tollitariifistiku rubriik: CN-kood ex 2204), mis kannab päritolunimetust: "Côtes du Jura", "Arbois", "L'Étoile" ja "Château-Chalon" pudelites, mis on määratletud komisjoni 29. aprilli 2002. aasta määruse (EÜ) nr 753/2002 (milles sätestatakse teatavad nõukogu määruse (EÜ) nr 1493/1999 rakenduseeskirjad veinisektori toodete kirjeldamise, nimetamise, esitlemise ja kaitse osas) ⁽²⁾ I lisa punktis 3.
Vahuvein	Vein, mis on määratletud määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 1 lõike 2 punktis b ja määruse I lisa punktides 15, 16, 17 ja 18 (ühise tollitariifistiku alamrubriik: 2204 10).
Liköörvein	Vein, mis on määratletud määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 1 lõike 2 punktis b ja määruse I lisa punktis 14 (ühise tollitariifistiku alamrubriigid: 2204 21 — 2204 29).
Aromatiseeritud vein	Aromatiseeritud vein, mis on määratletud nõukogu 10. juuni 1991. aasta määruse (EMÜ) nr 1601/91 (millega sätestatakse aromatiseeritud veinide, aromatiseeritud veinijookide ja aromatiseeritud veinikokteilide määratlemise, kirjeldamise ja esitlemise üldeeskirjad) ⁽³⁾ artikli 2 lõike 1 punktis a (ühise tollitariifistiku rubriik: 2205).
Kanged alkohoolsed joogid	Kanged alkohoolsed joogid, mis on määratletud nõukogu 29. mai 1989. aasta määruse (EÜ) nr 1576/89 (millega sätestatakse piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise ja esitlemise üldeeskirjad) ⁽⁴⁾ artikli 1 lõikes 2 (ühise tollitariifistiku rubriik: 2208).

⁽¹⁾ EÜT L 179, 14.7.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2165/2005 (ELT L 345, 28.12.2005, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 118, 4.5.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1507/2006 (ELT L 280, 12.10.2006, lk 9).

⁽³⁾ EÜT L 149, 14.6.1991, lk 1. Määrust on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2006 (ELT L 284, 31.10.2006, lk 1).

⁽⁴⁾ EÜT L 160, 12.6.1989, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

NÕUKOGU PÕHJENDUSED

I. SISSEJUHATUS

Kooskõlas asutamislepingu artikliga 95 esitas komisjon 2. detsembril 2004 nõukogule ja Euroopa Parlamendile ettepaneku ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega kehtestatakse eeskirjad kinnispakkides olevate toodete nimikoguste kohta, tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 75/106/EMÜ ja 80/232/EMÜ ning muudetakse nõukogu direktiivi 76/211/EMÜ.

1. Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis oma arvamuse vastu 6. aprillil 2005. ⁽²⁾
2. Euroopa Parlament võttis arvamuse vastu esimesel lugemisel 2. veebruaril 2006. ⁽³⁾
3. Komisjon võttis muudetud ettepaneku vastu 4. aprillil 2006.
4. Komisjon esitas oma muudetud ettepaneku 26. aprillil 2006. ⁽⁴⁾
5. Nõukogu (konkurentsivõime) saavutas 25. septembril 2006 poliitilise kokkuleppe kompromissteksti osas, eesmärgiga võtta vastu ühine seisukoht.
6. 4. detsembril 2006 võttis nõukogu EÜ asutamislepingu artikli 251 kohaselt vastu oma ühise seisukoha.

II. EESMÄRGID

Kavandatava direktiivi eesmärk on tunnistada kehtetuks direktiivid 75/106/EMÜ ja 80/232/EMÜ, kaotada pakendisuuruse nimikogused enamiku sektorite puhul, säilitada kohustuslikud nimikogused väga piiratud arvu sektorite puhul ning koondada need ühte õigusakti. Kavandatava direktiivi peamiseks ajendiks on soov kaotada eeskirjad, kuna laiaulatuslikud konsultatsioonid sidusrühmadega on näidanud, et enamik argumente toetab nimikoguste liberaliseerimist.

III. ÜHINE SEISUKOHT

Nõukogu vastu võetud ühine seisukoht kajastab osaliselt Euroopa Parlamendi poolt esimesel lugemisel vastuvõetud arvamust. Mõned parlamendi tehtud muudatusettepanekud olid komisjoni muudetud ettepanekusse juba sisse viidud.

Suur osa parlamendi muudatusettepanekutest kajastuvad ühises seisukohas kas tervenisti või osaliselt.

Kõik komisjoni muudetud ettepanekusse nõukogu poolt tehtud muudatused, mis kajastuvad ühises seisukohas, on komisjon heaks kiitnud.

Nõukogu ega komisjon ei saanud siiski aktsepteerida Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuid seoses pakendisuuruste ühtlustamisega sektorites, kus need praegu ei ole ühtlustatud, nimelt piima, või, kohvi, kohvi, pastatoodete ja pruuni suhkru osas.

Ühise seisukoha üksikasjalik analüüs

Nõukogu kiitis täielikult heaks muudatusettepanekud 1, 2, 4, 5, 8, 10–12, 14 ja põhimõtteliselt muudatusettepanekud 3, 6, 7, 13, 16, kuigi need on pisut ümber sõnastatud.

Nõukogu arvates ei ole EÜ kohustuslikku nimikoguste valikut vaja piima-, või-, kohvi-, pastatoodete, riisi- ja pruuni suhkru sektoris, kus praegu ei ole kehtestatud kohustuslikke ühtlustatud suurusid.

⁽¹⁾ ELT

⁽²⁾ ELT

⁽³⁾ ELT

⁽⁴⁾ ELT

Nõukogu lisas artikli 2 lõikesse 2 direktiivi jõustumisele järgneva viieaastase üleminekuperioodi, mille jooksul praegu kehtivad siseriiklikud pakendisuurused võib säilitada piima, või, kohvi, kuivatatud pasta-
toodete ja riisi siseriiklikul tootmisel ning kuueaastase üleminekuperioodi vastavalt valge suhkru osas.

IV. JÄRELDUS

Nõukogu on seisukohal, et ühine seisukoht on kooskõlas kavandatava direktiivi esialgsete eesmärki-
dega.
